

LUÔN YÊU THƯƠNG CHÚ Ý ĐẾN THA NHÂN

Ngày 31-7-1999, Valeria, thiếu nữ Ý, bị tử nạn, hưởng dương 18 tuổi. Ngày hôm ấy, Valeria ngồi nghỉ trên chiếc xe đạp nơi một góc đường ở thủ đô Roma. Bỗng một chiếc xe hơi chạy băng qua, tung mạnh vào, khiến Valeria bị chết ngay tại chỗ.

Cái chết đột ngột của cô thiếu nữ duyên dáng, dễ thương đã gây xúc động mạnh nơi thân bằng quyến thuộc và những người quen biết. Người đau khổ nhất là bà Gisella, thân mẫu của Valeria. Tuy nhiên, trong niềm tin và trong sự vâng phục thánh ý THIÊN CHÚA, bà Gisella cảm thấy như mình đang sống một giai đoạn thử thách của ông Gióp. Bà viết cho Linh Mục phụ trách tuần san Công Giáo Ý "Gia Đình Kitô" như sau.

Khi bé Valeria lên 5 tuổi, con cho ra chào đời bé gái thứ hai tên Maria Chiara. Maria Chiara sinh ra với cái đầu bị biến dạng, không bình thường. Ngày Maria Chiara chào đời cũng là ngày hai mẹ con con bước vào con đường khổ nạn. Đường khổ giá kéo dài trong vòng 6 năm trời. Suốt thời gian này, bé Maria Chiara bị mổ 31 lần. Sau đó, về phương diện thể lý, Maria Chiara là đứa trẻ khoẻ mạnh. Nhưng về phương diện tinh thần, bé là đứa trẻ không bình thường.

Bé Valeria cũng thông phần đau khổ với chúng con. Trước đó, khi được biết sắp có em gái, bé Valeria vô cùng sung sướng. Cô bé hứa sẽ luôn luôn chia sẻ mọi sự với em và sẽ yêu thương đùm bọc em. Nhưng rồi khi Maria Chiara chào đời, bé Valeria mất cả em lẫn mẹ.

Bởi lẽ, vì Maria Chiara luôn bệnh hoạn nên cả hai mẹ con con phải ở nhà thương nhiều hơn sống tại gia đình. Valeria thường ở nhà một mình với bà ngoại và người cậu, em trai út của con. Chưa hết, năm lên 8 tuổi, chính Valeria là người đầu tiên khám phá ra xác của Cậu nằm trên vũng máu. Số là, em trai con bị bệnh tâm thần nên một hôm, trong cơn cuồng điên, em tự cắt đứt mạch máu.

Sau cái chết của em trai lại đến cái chết của Mẹ con, tức Bà Ngoại của Valeria. Một ngày, Mẹ con nhờ bé Valeria xuống nhà bếp lấy cho Ngoại bé một ly nước. Valeria đang nô đùa với một bé bạn, nên trù-trờ chưa chịu đi. Thấy Valeria mãi ham chơi, Mẹ con tự đi lấy nước. Chẳng may khi xuống đến nhà bếp, Mẹ con bị vấp ngã bể đầu.

Cái chết tức tưởi của Bà Ngoại, một phần do lỗi của mình, đã khiến Valeria sống trong hối hận triền miên. Cô bé vô cùng đau khổ. Nhưng cũng từ ngày đó, Valeria trở nên nhạy cảm hơn và trưởng thành hơn. Đau khổ đã tinh luyện tuổi thơ của Valeria.

Năm lên 9 tuổi, vào dịp rước lễ lần đầu, Valeria viết lời kinh như sau:

- Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa vì ngày hôm nay con được rước Chúa vào lòng với đầy tràn niềm vui và hạnh phúc. Con cảm ơn Chúa vì mỗi ngày và mỗi giây phút Chúa đều giúp con thắng vượt nỗi buồn và biến nó thành niềm vui. Trong lúc buồn sầu, Chúa đã giúp con mỉm cười và cảm thấy hạnh phúc và trong gian nan thử thách Chúa đã giúp con biết phải làm gì. Mặc dầu con chỉ là một đứa bé, nhưng Chúa cũng ban nhiều sức mạnh để con có thể thanh toán vác thập giá mình. Con cảm ơn Chúa đã làm cho con hiểu rằng, không có thánh giá thì cũng không có hạnh phúc, bởi vì, đau khổ dạy con người hiểu rằng, mỗi kinh nghiệm tốt hay xấu trong cuộc đời, cũng đều có lý do khiến người ta sống hạnh phúc. Con thật hạnh phúc mặc dầu con cũng phải vác thánh giá của riêng con, và chính vì thánh giá Chúa trao cho con vác mà con xin dâng lời cảm tạ Chúa. Amen.

Quả thật, đau khổ đã khiến Valeria sớm trưởng thành. Đầu hè năm 1999, Valeria theo con đến giáo xứ giúp dạy giáo lý cho các trẻ em chuẩn bị lãnh bí tích Thêm Sức. Rồi Valeria cùng với hôn phu ghi tên vào nhóm

giáo dân thiện nguyện UNITALSI: giúp đưa các bệnh nhân đi hành hương Lộ Đức .. Giờ thì tất cả chỉ là dĩ vãng với cái chết đột ngột của Valeria.

Trước đây, con đặt tin tưởng nơi Valeria sẽ thay thế con chăm sóc Maria Chiara, đứa em tàn tật. Nhưng nay thì con phó thác mọi sự trong tay Chúa. Trong cơn sầu khổ, con mượn lời ông Gióp để nói rằng: "Chúa cho rồi Chúa cất lấy, xin vâng theo thánh ý Chúa".

18 năm ngắn ngủi nhưng Valeria đã sống cuộc đời viên mãn tràn đầy. Nơi tấm thiệp loan báo cái chết của đứa con gái Valeria dấu yêu, con ghi lời nguyện của thánh Augustino:

- Lạy Chúa xin giúp chúng con đừng than khóc vì Chúa cất đi một người thân yêu, nhưng xin cảm tạ vì hồng ân Chúa đã ban cho chúng con người thân yêu này.

... "Tôi xin nhắc lại ân nghĩa THIÊN CHÚA, dâng lời ca tụng THIÊN CHÚA, vì tất cả những gì THIÊN CHÚA đã thực hiện cho chúng tôi, vì lòng nhân hậu lớn lao của Người, vì những gì Người đã thực hiện, bởi lòng Người đầy thương xót và lấp nghĩa giàu ân" (Isaia 63,7).

("Famiglia Cristiana", N.41/1999, trang 4-5)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt